מצוה למימרא להו. בריסא אי דינא בעיתו אי פשרה בעיתו דפתחינן להו בפשרה: **היינו ת"ק.** דאמר נגמר הדין אי אתה רשאי לבצוע הא מקודם גמר דין רשאי לבצוע וה"נ רשות הוא: **איכא ביניייהו מצוה.** להזכיר פשרה לת"ק ליכא מצוה: **איכא ביניייהו משתשמע דבריהם.** לת"ק אפילו שמע דבריהם רשאי לבצוע עד שיגמר הדין ואימר זה זכאי וזה חייב לר"ש בן מנסיא משתשמע את דבריהם וידעת להיכן נוטה אע"ג דלא נגמר אין רשאי לבצוע: **מקרא זה.** וכולא בתרי: **אלא כנגד מעשה העגל.** שעשה אהרן פשרה בינו לבין עצמו והורה היתר לעצמו לעשות להם את העגל: **ויבן מזבח.** הבין מהזבוח לפניו שהרגו את חור על שלא עשה להם: אהרן כהן ונביא היה: **ולא הויא להו תקנתא.** דהא קופן לעשות כן בזכריה בן יהוידע ויחרב בית המקדש על כך: **והני תנאי.** דלית להו משתשמע דבריהם אי אתה רשאי לבצוע: **האי פוטר מיס מאי דרשי ביה: תחילת דינו.** לעתיד לבא: **על דברי תורה.** שלא עסק בתורה: **פוטר מיס.** שפוטר התורה מעליו הוא ראשית מדונו. תורה ממשלה למיס דכתיב (ישעיה נה) הוי כל צמא לכו למיס: **לצינורא דבידקא.** כשהנהר גדל פעמים שהוא יוצא לשדות שעל אגפיו בעין ניגרים וציורות קטנים ואם אינו סותמו מיד הולך ומרחיב ושוב אינו יכול לסותמו והיינו דקאמר קרא פוטר מיס ראשית מדון כלומר ראשית מדון ומריבה דומה לפוטר מיס. פוטר פותח כמו פטר רחם (שמות יג): **לגודא דגמלא.** דפין של גשר בתחילה כשדורסין עליהם מנענעות וסוף מתחזקות ונקבעות במקומן והכי נמי כשאדם מרבה בקטטה מתחזקת ובאה. ולא מקרא נפקא: **טוביה דשמע ואדיש.** אשריו ששומע חרפתו ושותק ומרגיל בכך. ואדיש כמו דדש דש (גיטין דף נו:): **חלפוה ביתיה מאה.** הלכו להם בתיקתו מאה רעות שהיו באות עליו על ידי התגר: **פוטר מיס.** המתחיל (א) (מדון) ופותח בקטטה הוא תחילת מאה דיני: **מדון.** טוריקון מאה דיי. ל"א מדון בגימטריא מאה: **אחרי תלת גנבא לא מיקטיל.** כלומר אם עובר אדם עבירה פעמים ושלש ולא באה עליו פורענות אל יתמה דאחרי תלת גנבא לא מיקטיל וסופו ללקות באחרונה: **שב בירי לשלמא.** שבע בורות כרויות לרגלי איש שלוש ומכולם יגנב: **וחד בירא לעביד ביש.** לעושה רשעה: (ב) **יפול.** בתקלה ראשונה הבאה לו: **דמכי דינא שקלוה גימי'.** מי שנטלו ב"ד עליתו לפורענה לאחר: **ליזמר וליזיל.** הואיל ודין אמת דנו לא הפסיד כלום אלא גזילה הוליאו מידו: **כל העם הזה.** ביתרו כתיב ומשמע לא שנא זכאי ולא שנא חייב כולן במשמע: **היא ניימא ודיקולא שפיל.** כשהאשה מנמנמת הכל שעל ראשה שהיא נותנת בו פילכה ומלאכת ידיה בו שפיל כלומר מתוך שהיא עצילה אין מלאכתה נילכת. וכולן משלות הן: **אדייה לגוזיה וקם.** הריס אגרופו עלי ועמד לנגדי: **רחימתין הוה עזיזא.** כשאהבתיו היתה עזה ביני לאשתי: **אפוכיא דספסירא שליכן.** על רוחב הסייף היינו שוכבים שניהו: **לא סגי לן.** לא די לנו: **הרי לאן עשרה.** גובה מן הקרקע הרי שהקב"ה מעשרה שביתו בעשרה טפחים סמוך לקרקע ועוד באורך הכפורת באמתה ואלי(ג): **ולבסוף.** בבהמ"ק היה גבוה שלשים אמה ואורכו ששים וכשחטאו נאמר להם איזה בית אשר תבנו לי שתוכל שכינתי להיות מלומלמת בתוכו: **עמה אקום.** אסתלק משער ב"ד: מטתו

כנגד מעשה העגל. אקרא דתורת אמת קאי דכתיב בסיפיה ורבים השיב מעון שיהא להם תקנה כדמסיק: **אלא** על דברי תורה. והא דאמרינן בפרק במה מדליקין (שבת דף לא.) שאולאין לו נשאת ונתת באמונה ואמ"כ קבעת עתים לתורה הרי בלשון שעוסק בתורה מיירי אלא שלא קבע עתים והכא מיירי כשלא עסק כלל אי נמי שואלים לו תחילה על משא ומתן באמונה ומ"מ יקבל דינו תחילה על דברי תורה והכי דריש ליה לקרא תחלת גילוי דינו במה שנטשו מדברי תורה(ד):

לגודא דגמלא. וה"ק פוטר מיס דהיינו גודא דגמלא שפוטרת את האדם מן המיס כך הוא ראשית מדון: שאינו

ביה כדרב המנונא (ג) דאמר רב המנונא (ב) אין תחילת דינו של אדם נידון אלא על דברי תורה שנאמר פוטר מים ראשית מדון אמר רב הונא האי תיגרא דמיא לצינורא דבידקא דמיא כיון דרווח רווח אביי קשישא אמר דמי לגודא דגמלא כיון דקם קם: שמע"י ושת"י שב"ע זמירו"ת הו"א סימן: ההוא דהוה קאמר ואזיל טוביה דשמע ואדיש חלפוה בישתיה מאה א"ל שמואל לרב יהודה קרא כתיב פוטר מים ראשית מדון ריש מאה דיני ההוא דהוה קאמר ואזיל אתרתי תלת גנבא לא מיקטל א"ל שמואל לרב יהודה (ד) קרא כתיב (ה) כה אמר ה' על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו ההוא דהוה קאמר ואזיל שב בירי לשלמנא וחדא לעביד ביש א"ל שמואל לרב יהודה קרא כתיב (ו) כי שבע יפול צדיק וקם (ז) (ורשע יפול באחת) ההוא דהוה קאמר ואזיל דאזיל מבי דינא שקל גלימא לזיגר זמר וליזיל באורחא א"ל שמואל לרב יהודה קרא כתיב (ח) וגם כל העם הזה על מקומו יבא בשלום ההוא דהוה קאמר ואזיל היא ניימא ודיקולא שפיל אמר ליה שמואל לרב יהודה קרא כתיב (ז) בעצלתים ימך המקרה וגו' ההוא דהוה קאמר ואזיל גברא (ז) דרחיצנא עליה (ט) אדייה לגזיזיה וקם א"ל שמואל לרב יהודה קרא כתיב (ח) גם איש שלומי אשר בטחתי בו וגו' ההוא דהוה קאמר ואזיל כי רחימתין הוה עזיזא אפותיא דספסירא שכיבן השתא דלא עזיזא רחימתין פוריא בר שיתין גרמידי לא סגי לן אמר רב הונא קראי כתיבי מעיקרא כתיב (י) ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפורת (יא) ותניא ארון תשעה וכפורת טפח הרי כאן עשרה (יב) וכתיב (יג) והבית אשר בנה המלך שלמה לה' ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו ולבסוף כתיב (יד) כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדום רגלי איזה בית אשר תבנו לי וגו' מאי משמע דהאי לא תגורו לישנא דכנושי הוא אמר רב נחמן אמר קרא (יד) ויין לא תשתה ולא תאגור רב אחא בר יעקב אמר מהכא (טו) תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה רב אחא בריה דרב איקא אמר מהכא (טו) אוגר בקיץ בן משכיל: אמ"ת ממו"ן ירא"ה סימן: אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן (ד) כל דיין שדן דין (ט) אמת לאמיתו משרה שכינה בישראל שנאמר (טז) אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט וכל דיין שאינו דן דין אמת לאמיתו גורם לשכינה שתסתלק מישראל שנאמר (יז) משוד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר ה' וגו' ואמר רבי שמואל בר (ט) (נחמן) אמר רבי יונתן (ה) כל דיין שנוטל מזה ונותן לזה שלא כדין הקדוש ברוך הוא נוטל ממנו נפשו שנאמר (יח) אל תגזול דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער כי ה' יריב ריבם וקבע את קובעיהם נפש ואמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן (י) לעולם יראה דיין עצמו כאילו חרב מונחת לו בין ירכותיו וגיהנם פתוחה לו מתחתיו שנאמר

(א) [עמ"ש תוספו' גיטין סח. ד"ה וכתיב], (ב) שבת לא. [קדושין מ:], (ג) [אין זה בפסוק אלא כך איתא ורשעים יכשלו ברעה ודע דצילקוט ליתא לג' תיבות הללו], (ד) [תרגום של בטח לרוחלן], (ה) [פ' הריס כלי זייגו עלי ערוך ערך גז י"], (ו) מוכה ד:, (ז) ולבסוף כתיב והבית. כל"ל רש"ל, (ח) (מוטה טז.) [ע' תוס' שבת י. ועוד ביתר ביאור בתו' ב"מ מ: ד"ה דין ותוס' מגילה טו: ד"ה זה], (ט) [ל"ל נחמני], (י) יבמות קט:, (כ) רש"ל כ' שהוא דיבור אחד עם דלעיל, (ל) בע"י: הכפורת באמתים ואלי מרכו, (מ) [וע"ע תוס' קדושין מ:],

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה פוטר מיס המתחיל ופותח בקטטה ראשית מדון הוא:

מוסף רש"י

תחילת דיני. ליוס הדין, תחילת תביעות שעליו מפני מה לא עסקת בתורה (קדושין מ:). **פוטר מים.** הפורק עול תורה, **ראשית מדון.** הוא תחילת דינו, ואין מים אלא תורה, דכתיב (ישעיה נה) הוי כל צמא לכו למים (קדושין מ:). **ארון תשעה.** גובהו, דכתיב ואמה ואלי קומתו, ואמה בת שש עפחים (סוכה ז:). **אל תגזול דל כי דל הוא.** אל תגזלנו כי תראנו דל, בעבור שהוא דל ואין לו כח לעמוד נגדך (משלי כב כב).

רבינו חננאל

אי דינא בעיתו אי פשרה בעיתו ואף על גב שנתגלה הריב וכן יש לו לדיין לומר לאדם חזק אני נזקק לכם שמא יתחייב החזק ונמצא החזק רודפו לדיין וכו' ור' תנחום בר חנילאי דריש האי קרא פוטר מים ראשית מדון במעשה דאהרן בעגל שנא' וירא אהרן ויבן מזבח לפניו מה ראה אמר רבי אלעזר ראה חור זבוח לפניו אמר אי לא שמענא להו השתא קטלי נמי לדידי ומתקיימא בהן אם יהרג במקדש ה' כהן ונביא ולית להו תקנתא בתשובה לעולם אפשר אטרדם במעשה העגל אפשר דהדרי בתשובה והויא תקנתא וכו'. ואסיקנא כל דיין שדן דין אמת לאמתו משרה שכינה על ישראל שנאמר אלהים נצב בעדת אל וגו' והמעוות מסלק שכינה שנאמר משוד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר ה'. וכל דיין שנוטל ממון מזה שלא כדין ונותנו לזה הקב"ה גובה נפשו ממנו שנאמר אל תגזול דל כי דל הוא וגו' כי ה' יריב ריבם וגו'.

עין משפט נר מצוה

נד א מיי' פכ"ב מהל' סנהדרין הלכה ד סמג עשין קז טוש"ע מ"מ סימן יב סעיף ב:

נה ב מיי' פ"ג מהל' מ"ת הלכה ה סמג עשין יב וכטור וש"ע י"ד סימן רמו סעיף יט:

נו ג מיי' פ"ג מהלכות תשובה הלכה ה:

נז ד ה ו מיי' פכ"ג מהלכות סנהדרין הל' מ ט סמג עשין קז טוש"ע מ"מ סימן מ ס"כ:

תורה אור השלם

1. וַיַּרְא אַהֲרֹן וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמַר חַג לַיְיָ מָחָר: שמות לב ה
2. רָאָה יְיָ וְהַבִּיעָה לְמִי עוֹלְלָתָהּ כֹּה אִם תֹּאכַלְנָה נָשִׁים פִּרְיָם עֹלְלֵי טִפֻּחִים אִם יֵהָרֵג בְּמִקְדַּשׁ אֲדֹנָי כֹּהֵן וְנָבִיא: איכה ב כ
3. פּוֹטֵר מַיִם רֵאשִׁית מָדוֹן וְלִפְנֵי הִתְגַּלַּע הָרִיב נְטֹשׁ: משלי יז יד
4. כֹּה אָמַר יְיָ עַל שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל מְכָרָם בַּכֶּסֶף צַדִּיק וְאֶבְיוֹן בַּעֲבוּר נַעֲלָיִם: עמוס ב ו
5. כִּי שֶׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק וָקָם וּרְשָׁעִים יִכָּשְׁלוּ בְּרָעָה: משלי כד טז
6. אם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוַּךְ אֱלֹהִים וְיָכָלְתָּ עָמֹד וְגַם כָּל הָעָם הַזֶּה עַל מְקֹמוֹ יָבֹא בְשָׁלוֹם: שמות יח כג
7. בַּעֲצַלְתַּיִם יִמַּךְ הַמִּקְרֶה וּבְשִׁפְלוּת יָדַיִם יִדְלֹף הַבָּיִת: קהלת י יח
8. גַּם אִישׁ שְׁלֹמִי אֲשֶׁר בָּטַחְתִּי בוֹ אוֹכֵל לַחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב:
תהלים מא י
9. וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל אֲרֹן הָעֵדֻת אֶת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אוֹתְךָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: שמות כה כב
10. וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לַיְיָ שִׁשִּׁים אַמָּה אָרְכּוֹ וְעֶשְׂרִים רָחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ: מלכים א ו ב
11. כֹּה אָמַר יְיָ הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֵי זֶה בַיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי וְאֵי זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי:
ישעיהו סו א
12. כְּרָמִים תִּטַּע וְעָבַדְתָּ יַיִן לֹא תִשְׁתֶּה וְלֹא תֶאֱגֹר כִּי תֹאכְלֶנּוּ הַתֹּלָעַת: דברים כח לט
13. תָּכִין בַּקַּיִץ לַחְמָהּ אָגְרָה בַּקָּצִיר מַאֲכָלָהּ:
משלי ו ח
14. אוֹגֵר בַּקַּיִץ בֵּן מַשְׂכִּיל נִרְדָּם בַּקָּצִיר בֵּן מַבִּישׁ:
משלי י ה
15. מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט:
תהלים פב א
16. מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְיָ אָשִׁית בְּיֵשַׁע יָפִיחַ לוֹ: תהלים יב ו
17. אַל תִּגְזָל דָּל כִּי דַל הוּא וְאַל תְּדַכֵּא עָנִי בַשָּׁעַר: כִּי יְיָ יָרִיב רִיבָם וְקָבַע אֶת קֹבְעֵיהֶם נָפֶשׁ: משלי כב כב-כג

מטתו שלשלמה. שכנו של מקום: **ששים גבורים.** תלמידי חכמים וששים לאו דוקא[ב]: **מלומדי מלחמה.** מלחמתה של תורה: **אם צרור לך.** הדין כבקר שהוא מאיר: **אומרים.** והכי משמע דינו לבקר הוליאו לאור משפט: **קולר תלוי.** עוגשה של הטייה: **להלמיד היושב לפני רבו.** ובא דין לפני רבו והוא לא נזקק לדבר נענש אם שתק והוא מבין ברבו שטועה: **דגמטיין שיבא מכשורא.** שיגיענו נסורת קטנה מן הקורה כלומר שאם נטעה ישתלש העונש בין כולנו ויקלו מעלי: **שיבא.** נסורת כמו (הושע ח) כי שבביס יהיה עגל שומרון ומתרגמינן לגיסרי לווחין:

שאינו צריך לבלום. כלומר דגמיר וסביר וכן מוכח מדמייתי עלה דבי נשיאה אוקמו דיינא דלא גמיר ומיהו בפי"ג דכתובות (דף קה:) מייתי לה על דיין שאינו מקבל שומר ומשמע שאין צריך לבלוס שהוא עשיר[ג]:

תהא זריז. שלא להטיל אימה על הציבור לרדותם יותר מדאי וכן מוכח לקמן (דף ח.) דדרשינן מהאי קרא מזהרה לדיין שיסבול את הציבור: פסילנא

שנאמר [1]הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל כולם אחוזי חרב מלומדי מלחמה איש חרבו על יריכו מפחד בלילות מפחדה של גיהנם שדומה ללילה דרש ר' יאשיה ואיתימא [ד]רב נחמן בר יצחק מאי דכתיב [2]בית דוד כה אמר ה' דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק וכי בבקר דנין וכל היום אין דנין אלא [ה]אם ברור לך הדבר כבקר אמרהו ואם לאו אל תאמרהו ר' חייא בר אבא א"ר [ו]יונתן מהכא [3]אמור לחכמה אחותי את [ז]אם ברור לך הדבר כאחותך שהיא אסורה לך אומרהו ואם לאו אל תאמרהו אמר ר' יהושע בן לוי עשרה [ח]שיושבין בדין קולר תלוי בצואר כולן פשיטא לא צריכא אלא לתלמיד היושב לפני רבו [ט]רב הונא כי הוה אתי דינא לקמיה [י]מיכנף ומייתי עשרה רבנן מבי רב אמר כי היכי דלימטיי' [יא]שיבא מכשורא רב אשי כי הוה אתי טריפתא לקמיה מכנף ומייתי להו לכולהו טבחי דמתא מחסיא אמר כי היכי דלימטיין שיבא מכשורא [יב]כי אתא רב דימי אמר דרש רב נחמן בר כהן מאי דכתיב [4]מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה אם דיין דומה למלך שאינו צריך לכלום יעמיד ארץ ואם דומה לכהן שמחזר בבית הגרנות יהרסנה דבי נשיאה אוקמו דיינא דלא הוה גמיר א"ל ליהודה בר נחמני מתורגמניה דריש לקיש קום עליה באמורא קם גחין עליה ולא א"ל ולא מידי פתח ואמר [5]הוי אומר לעץ הקיצה עורי לאבן דומם הוא יורה הנה הוא תפוש זהב וכסף וכל רוח אין בקרבו [יג]ועתיד הקב"ה ליפרע ממעמידין שנאמר [6]וה' בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ אמר ריש לקיש [יד]כל [טו]המעמיד דיין [טז](על הציבור) שאינו הגון כאילו נוטע אשירה בישראל שנאמר [7]שופטים ושוטרים תתן לך וסמיך ליה [8]לא תטע לך אשרה כל עץ אמר רב אשי [יח]ובמקום שיש תלמידי חכמים כאילו נטעו אצל מזבח שנאמר [8]אצל מזבח ה' אלהיך כתיב [9]לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב אלהי כסף ואלהי זהב הוא דלא עבדי הא דעץ שרי אמר רב אשי אלוה הבא בשביל כסף ואלוה הבא בשביל זהב רב כי הוה אתי [יט]לבי דינא אמר הכי ברעות נפשיה לקטלא נפיק וצבי ביתיה לית הוא עביד וריקן לביתיה עייל ולואי שתהא ביאה כיציאה כי הוי חזי [כ]אמבוהא (דספרי) אבתריה אמר [10]אם יעלה לשמים שיאו [וגו'] כגללו לנצח יאבד (וגו') מר [כא]זוטרא חסידא כי הוו מכתפי ליה בשבתא דריגלא אמר הכי [11]כי לא לעולם חוסן ואם נזר לדור ודור דרש בר קפרא מנא הא מילתא דאמרו רבנן [כב]והוו מתונין בדין דכתיב [12]לא תעלה במעלות וסמיך ליה [13]ואלה המשפטים אמר ר' [כג]אליעזר [כד]מניין לדיין שלא יפסע על ראשי עם קודש שנא' לא תעלה במעלות וסמיך ליה ואלה המשפטים אשר תשים אשר תלמדם מיבעי ליה [כה]אמר רבי ירמיה ואיתימא רבי חייא בר אבא אלו כלי הדיינין רב הונא כי הוה נפק לדינא אמר הכי אפיקו לי מאני חנותאי מקל ורצועה ושופרא וסנדלא [14]ואצוה את שופטיכם בעת ההיא אמר רבי יוחנן כנגד מקל ורצועה תהא זריז [14]שמוע בין אחיכם ושפטתם אמר רבי חנינא [כו]אזהרה [כז]לבית דין שלא ישמע דברי בעל דין קודם שיבא בעל דין חבירו ואזהרה לבעל דין שלא יטעים דבריו לדיין קודם שיבא בעל דין חבירו קרי ביה נמי שמע בין אחיכם [כח]רב כהנא אמר מהכא [15]מלא תשא לא תשיא [14]ושפטתם צדק אמר ריש לקיש צדק את הדין ואחר כך חתכהו [14]בין איש ובין אחיו [כט](ובין גרו) אמר רב יהודה [לא]אפילו בין בית לעלייה ובין גרו אמר רב יהודה אפילו בין תנור לכירים [16]לא תכירו פנים במשפט רבי יהודה אומר לא תכירהו רבי אלעזר אומר לא תנכרהו אושפיזכניה דרב אתא לקמיה לדינא אמר לו לאו אושפיזכני את אמר לו אין [לב]אמר ליה דינא אית לי אמר ליה פסילנא

אחיכם כשתהיו שניכם יחד משמע: **לא תשא.** לא תקבל שמע שוא מזהרה לדיין וקרי ביה נמי לא תשיא מזהרה לבעל דין: **בין איש ובין אחיו.** שנפלה להם בית בירושה אל תאמר טול אתה בית ואחיך עליה ומה בכך הרי לכל אחד יש לו דירה אלא העלה אותן בדמים והשווה חלוקתן ע"י מעשה: **בין גרו.** לשון מגור תשמישי דירה. אל תאמר יטול זה תנור וזה כירה שהרי תנור עודף על הכירה ואריך להוסיף דמים: **לא תכירהו.** אם הוא אוהבך: **לא תנכרהו.** אם הוא שונאך לא תעשה לו כנכרי לחייבו: **אמר ליה.** ההוא גברא לרב: **ולאו אושפיזכני אם.** כלומר אין אתה זכור שעשיתי עמך חסד: **א"ל.** רב אין: **אמר ליה ההוא גברא דינא אית לי.** ורוצה אני שתהא דיין: פסילנא

עבחי. בקיאין בטריפות: **אם דומה הדיין למלך.** שבקי בטיב דיינין ומלא חכמה כמלך זה שהוא עשיר: **שמחזר על הגרנות.** לשאול תרומותיו ואף זה צריך לחזר לשאול ב"ד: **קום עליה באמורא.** להשמיע דרשה לציבור מה שילאוה לך: **וה' בהיכל קדשו.** סמוך להאי קרא דהוי אומר לעץ הקיצה עורה לאבן וגו' הוא יורה הנה הוא תפוש וגו' כתב הס מפניו כל הארץ יכלה על עון הזה [לא] את כל הארץ: **כל עץ.** משמע דיין דכתיב (דברים כ) כי האדם עץ השדה ומוקמינן ליה [לב] בתלמיד: **אלא מוצה.** ות"ק מכפרין ומגיגין כמוצה: **אלוה הבא בשביל כסף.** דיין שהעמידוהו ע"י שנתן ממון למלך על כך: **לדינא.** לדון: **לקטלא.** לשא עליו חטא ועל עצמו היה אומר: **ולבי ביתיה לית הוא עביד.** לרבי ביתו אינו עושה כאן: **וריקן לביתיה עייל.** שאינו משתכר כאן כלום: **ולואי שתהא ביאה.** שאחזור לביתי כיציאה שיצאתי מביתי בלא חטא שלא אטעה ואענש: **אמבוהא.** סיעת אנשים: **אם יעלה לשמים וגו'.** כדי שלא תזוח דעתו עליו היה אומר כך: **דגלגו.** גלל רעי: **מכפפי להו.** נושאין אותן על הכתף שהיו זקניים ואינם יכולין לרוץ ומטריחין את הציבור לעמוד בפניהם לפיכך היו עבדיהם נושאין אותם מהר: **נשבתא דרגלא.** שבת שטולאין בו בהלכות הרגל והיינו שלשים יום קודם הרגל: **מפוגים.** רגילין בהמתנה כדי לעיין בה יפה קודם שתתכוהו: **נמעלות.** בחזקה ובמרולה: **על ראשי עם קדש.** שכשהיה המתורגמן דורש היו הציבור יושבין לארץ והמפסיע ביניהן ליכך וליכשב במקומו נראה כמפסיע על ראשן: **וסמיך ליה ואלה המשפטים.** כלומר אף לשופטים אני מזהיר: **לדיינים.** דשייכא בהו שימה דבר המטלטל: **רלועה.** למלקות: **מקל.** למכת מרדות עד שיחזור בו: **שופר.** לשמתא וידוי: **סנדל.** לחליצה: **ואצוה.** כל צואה לשון זירוז הוא דתניא (קדושין דף כט:) כל מקום שנאמר צו אינו אלא לשון זירוז ועל מה זירז על המקל ועל הרצועה שיהו מטילין אימה על הציבור לשם שמים: **שמוע בין אחיכם.** כשיהיו שניהם יחד שמעו דבריהם ולא תשמעו דברי זה בלא זה שמסדר דברי שקר כדברי אמת לפי שאין מכחישן ומכיון שלב הדיין נוטה לו לזכות שוב אין לבו מהפך בזכות השני כל כך: **שמע.** דברין בין כיוצא בו אמור לחכמה אחותי את אם ברור לך הדבר בבירור שהיא אחותך שהיא יצאה ממעי אמך שהיא אסורה לך אומרהו וכו': **עשרה** שיושבין בדין הקולר תלוי בצואר כולן ואפילו תלמיד היושב לפני רבו. רב הונא הוה מכניף בדינא עשרה רבנן בהדיה. ורב אשי בענין טריפה הוה מכניף כולהו טבחי דמחסיא אמר כי היכי דלימטיין שיבא מכשורא. מלך במשפט יעמיד ארץ. אם דומה הדיין למלך שאינו צריך לכלום ליהנות מבני אדם יעמיד ארץ. אם ככהן המחזר על הגרנות ליטול תרומה יהרסנה כלומר אין בו כח למחות במי שהנאתו ממנו. וכל המעמיד דיין לישראל שאינו הגון כאלו נטע אשרה וכו': **ענין** הוו מתונים בדין ושלא יפסע הדיין על ראשי עם קודש. כלי הדיין כגון מקל ורצועה. ואזהרה לדיין שלא ישמע דברי בעל דין אלא בפני בעל דינו ואזהרה לבעל דין שלא ישמיע דבריו לדיין שלא בפני בעל דינו. וצדק את הדין ואחר כך חתכהו בין איש ובין אחיו אפילו בין בית לעלייה צריך הדיין להיות בקי כמשפט הפסדת העלייה על הבית כמה היא כדי שידין כמה יש לבעל העלייה בתחתון וכך צריך להיות בקי כמה הרחקת התנור מן הכותל או מן העזיבה שתחת התנור. וכמה הרחקת הכירה והמחזיק בכירה אין לו לעשות וכיוצא בדינים הללו ולא יהיו [קל] בעיניו מפני שהן כך בלא נשיאות ממון ובלא נתינת ממון

מסורת הש"ס

א) מיי' פ"ב מהל' סנהדרין הל' ז סמג עשין כז טוש"ע ח"מ סי' י סעיף ה:
ב) [מיי' שם הל' יג טוש"ע ח"מ סי' ג ס"ד]:
נט ג) מיי' פ"ג מהלכות סנהדרין הלכה ח סמג עשין כז טוש"ע ח"מ סימן ח סעיף ה:
ס ד) ה מיי' שם הל' ח:
סא ו) מיי' פ"כ שם הל' ז סמג שם טוש"ע ח"מ סימן י סעיף ה:
סב ז) מיי' שם פכ"ה הלכה כ סמג שם טוש"ע ח"מ סימן ח סעיף ד:
סג ח) מיי' פכ"ח שם הל' ז י סמג עשין כז טוש"ע ח"מ סימן יז סעיף ה ח:
סד ט) מיי' פ"כ שם הלכה י סמג עשין שם טוש"ע ח"מ סימן י סעיף ד:

מוסף רש"י

הנה מטתו. בית המקדש ששם לשכת הגזית, שלשלמה. שהשלוס שלו, **גבורים.** דייסים (יבמות קט:). **שאינו צריך לבלום.** שהוא עשיר ואין צריך להחניף (כתובות קה:). **אצל מזבח.** תלמידי חכמים, דאשיה אוקמינן בדיין שאינו הגון, הלכך מזבח נמי בגברי (ע"ז נב.). **ברעות נפשיה.** ברצון עצמו, לקטלא נפיק. לשא עונש חטא שמא יטגה בדין ועל עצמו אמר כן (יומא פז.). **וצבי ביתיה לית הוא עביד.** בכל זה לא יעשה לזרכי ביתו ולא יתמכר לגוס בדבר (שם). **ולואי שתהא ביאה כיציאה.** שיסוב ויכנס לביתו בלא חטא כיציאה (שם). **אמבוהא.** גדולי בני אדם הולכין אחריו לכבודו (שם). **אם יעלה לשמים וגו'.** אם לא אמור לחכמה אחותי וגו'. וכל זה אמר שלא מזוח דעתו (שם). **כי הוו מכתפי ליה.** זקן היה ונושאין אותו באלנקי בכתפיהם בבית המדרש שלא להטריח את הציבור לקום מפניו (שם). **הוו מתונין בדין.** לשון מממתינין, שלא יהיו גומרין הדין במהרה אלא מוקרין בו בעומק, לפי שהדין יושב ברומו של עולם, שהרי לעשרת הדברות סמכו הכתוב, דכתיב ואלה המשפטים, ללמדך שהם גופי תורה, ס"א מתונים לשון קשה, כלומר שיהיו מתקשים ומתחממים בדין, שמתוך כך יצא הדין לאמתו (אבות פ"א מ"א). **מלא תשא לא תשיא.** לא תשא מזהרה למקבל, קרי ביה לא תשיא מזהרה לבעל דין (שבועות לא.).

רבינו חננאל

כתיב בית דוד כה אמר ה' דינו לבקר משפט. דרש ר' יאשיה אם ברור לך הדבר והדין על בוריו עם מי האמת ומי הזכאי ומי החייב כמו שברור לך כי הבוקר הוא שעה ראשונה של יום בלא כלום ספק אומרהו. ואם עדיין לא ברור לך אל תאמרהו

גליון הש"ם

גמרא א"ר ירמיה ואיתימא ר' חייא בר אבא. עי' טורי אבן מגילה לף כ ע"ב ד"ה מנלפן:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וה' וה' בהיכל וכו' עון הזה כל כ"ל ומיבת את נמחק:

תורה אור השלם

1. הִנֵּה מִטָּתוֹ שְׁלֹשֶׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל: כֻּלָּם אֲחֻזֵי חָרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת:
שיר השירים ג ז-ח
2. בֵּית דָּוִד כֹּה אָמַר יְיָ דִּינוּ לַבֹּקֶר מִשְׁפָּט וְהַצִּילוּ גָזוּל מִיַּד עוֹשֵׁק פֶּן תֵּצֵא כָאֵשׁ חֲמָתִי וּבָעֲרָה וְאֵין מְכַבֶּה מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם:
ירמיהו כא יב
3. אֱמֹר לַחָכְמָה אֲחֹתִי אָתְּ וּמוֹדָע לַבִּינָה תִּקְרָא:
משלי ז ד
4. מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אָרֶץ וְאִישׁ תְּרוּמוֹת יְהֶרְסֶנָּה: משלי כט ד
5. הוֹי אֹמֵר לָעֵץ הָקִיצָה עוּרִי לְאֶבֶן דּוּמֵם הוּא יוֹרֶה הִנֵּה הוּא תָפוּשׂ זָהָב וָכֶסֶף וְכָל רוּחַ אֵין בְּקִרְבּוֹ: חבקוק ב יט
6. וַיְיָ בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ הַס מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ:
חבקוק ב כ
7. שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן לְךָ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְשִׁבְטֶיךָ וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם מִשְׁפַּט צֶדֶק:
דברים טז יח
8. לֹא תִטַּע לְךָ אֲשֵׁרָה כָּל עֵץ אֵצֶל מִזְבַּח יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָּךְ:
דברים טז כא
9. לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם:
שמות כ כ
10. אִם יַעֲלֶה לַשָּׁמַיִם שִׂיאוּ וְרֹאשׁוֹ לָעָב יַגִּיעַ: בְּגֵלְלוֹ לָנֶצַח יֹאבֵד רֹאָיו יֹאמְרוּ אַיֵּה:
איוב כ ו-ז
11. כִּי לֹא לְעוֹלָם חֹסֶן וְאִם נֵזֶר לְדוֹר וָדוֹר:
משלי כז כד
12. וְלֹא תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת עַל מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו:
שמות כ כג
13. וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם:
שמות כא א
14. וְאָצַוֶּה אֶת שֹׁפְטֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר שָׁמֹעַ בֵּין אַחֵיכֶם וּשְׁפַטְתֶּם צֶדֶק בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו וּבֵין גֵּרוֹ:
דברים א טז
15. לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא אַל תָּשֶׁת יָדְךָ עִם רָשָׁע לִהְיֹת עֵד חָמָס:
שמות כג א
16. לֹא תַכִּירוּ פָנִים בַּמִּשְׁפָּט כַּקָּטֹן כַּגָּדֹל תִּשְׁמָעוּן לֹא תָגוּרוּ מִפְּנֵי אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לֵאלֹהִים הוּא וְהַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תַּקְרִבוּן אֵלַי וּשְׁמַעְתִּיו:
דברים א יז